

Scenariusz do zajęć

Czy strach ma zawsze wielkie oczy... Namaluj/narysuj czego się boisz?

- Czas rwania zajęć online - 30 min.

Opis warsztatów

Boimy się wielu rzeczy, osób, sytuacji. Boimy się nocy, potworów, innych ludzi, psa, pajaków, samotności boimy się o zdrowie, o przyszłość, o bliskich... Dużo jest tych strachów...

Dlaczego się boimy? Czy strach jest nam potrzebny? Jak sobie z nim radzić?

Celem warsztatu jest oswojenie dzieci z ich lękami.

Praca plastyczna sprawi, że dzieci będą mogły popatrzeć na swoje strachy z zewnątrz, będą mogły się przekonać, że czasami boją się na wyrost i że często „strach ma wielkie oczy”.

Prowadzący czyta i pokazuje dzieciom książkę „Kazio i nocny potwór”. Jest to książka obrazkowa z niewielką ilością tekstu, ukazująca małego Kazia, którego w nocy budzi dziwny odgłos. Chłopiec zaczyna skradać się do różnych pomieszczeń i sprawdza, co wydaje takie dźwięki. Prowadzący pokazuje poszczególne ilustracje, buduje napięcie.

Kazio wchodzi do łazienki - tam kapie woda z kranu, w pokoju skrzypi podłoga, w ostateczności okazuje się, że tym „potworem” jest chrapiący tata.

Książka kończy się dobrze. Jest dużo śmiechu, który rozładowuje napięcie.

Technikalia

Zoom. Prowadzący siedzi za biurkiem. Ma przy sobie książki oraz materiały plastyczne.

Zadanie przed zajęciami:

Dzieci mają przygotować materiały plastyczne - kartki papieru, kredki, mazaki.

Powitanie: - 5 min.

Prowadzący przedstawia się i wita ze wszystkimi. Następnie prosi, żeby dzieci podały swoje imiona i wiek. Oswaja je z zoomem. Podpowiada, żeby usiadły bliżej/dalej, mówiły głośniej/ciszej, pomachały ręką. Obserwuje dzieci, jest czujny na ich reakcje - reaguje, pyta.

Zaciekawienie/ prezentacja: - 2. min.

Prowadzący pokazuje okładkę książki „Kazio i nocy potwór” - robi zbliżenie na tytuł. Książka jest bogato ilustrowana. Robi zbliżenie, skupia się na szczegółach ilustracji.

Przygotowanie do głównej aktywności na zajęciach:

- Czas trwania: max. 2 minuty.
- Prowadzący informuje, że dzieci będą malowały to, czego się boją najbardziej. Podpowiada, ośmiela. Pyta, czy wszystko w porządku. Słucha wypowiedzi dzieci.

Główna aktywność na zajęciach:

- Czas trwania: 10-15 minut
- Prowadzący czyta na głos obszerny fragment książki „Kazio i nocy potwór”. Pokazuje rozkładówki, robi zbliżenia. Pyta, co to za odgłos mógł obudzić Kazia w nocy. Słucha ich propozycji. Rozmawia z dziećmi.
- Po przeczytaniu książki i odkryciu, czego bał się Kazio, prowadząca pyta, czego boją się dzieci. Słucha ich wypowiedzi, rozmawia z nimi. Kiedy wszyscy uczestnicy skończą opowiadać o tym, czego się boją, prowadząca prosi, aby narysowali dowolną techniką swoje „strachy”. Prowadząca też bierze udział w pracy twórczej. Rysuje. Nawiązuje z dziećmi kontakt. Pyta, jak im idzie praca. Zachęca do aktywności. Wspiera dobrym słowem. Dzieci pokazują do ekranu swoje prace i krótko je omawiają. Prowadzący wnikliwe slika, dopytuje, komentuje pracę.

Wnioski dzieci:

Dzieci wyciągają wnioski, że czasami strach ma wielkie oczy i niepotrzebnie się boją. Za pozornie groźnym odgłosem stoi często mała mucha albo komar. W ciszy i ciemności wszystko brzmi groźniej.

Podsumowanie zajęć:

Na koniec jeszcze raz prowadzący rozmawia z dziećmi, czego można się bać - ciemności, pajaków, zwierząt, innych ludzi. Ale strach jest nam też potrzebny, bo ostrzega przed niebezpieczeństwem.

Zadanie do wykonania po zajęciach:

- Prowadząca dziękuje za zaangażowanie, rozmowę, pracę twórczą. Podkreśla, że odczucia dzieci, ich pomysły są ważne ciekawe, inspirujące. Zachęca do podzielenia się efektem pracy, prosi o wysłanie prac na adres wpk@fundacjawezel.pl.

Pożegnanie:

Prowadząca żegna się z dziećmi, dziękuje im za uwagę, za prace twórczą, za poświęcony czas.

Inspiracje:

Pomocne książki „Laszlo boi się ciemności”, „Dziecko Gruffalo”, „Misia i Kostek”, „Tej nocy miś chce być duży”, „Kazio i nocny potwór”, „Uczucia, co to takiego”